

روایت سیاح غربی از قشونی که به بخاطر غذا به هموطنانش حمله می کرد!

۲۰ فروردین ۱۳۹۷ ساعت ۰:۳۷

در دوران قاجار روستاییان از سکونت در محل گذر جاده ی اصلی به خصوص معبر عبور قشون، خوداری می کردند. روستاییان واقع در سر راه قشون در فقر به سر می بردند چرا که بدون این که خودشان بخواهند محصولات آن ها به یغما برده می شد و اجازه ی هیچ گونه شکایتی نیز نداشتند . . .

کافه تاریخ- سبک زندگی

نیروهای نظامی و قشون هر کشور نمایندگان اجرای امنیت در یک کشور هستند. آنان فضایی را مهیا می کنند که در پرتو آن رشد و شکوفایی و پیشرفت ممکن می گردد. به عبارتی دیگر امنیت اولین و مهمترین مولفه پیشرفت و انباشت سرمایه در هر مملکتی می باشند. از همین روست که در برهه های حمله دشمن خارجی، مسئله پیشرفت نیز به حاشیه می رود. اما این مشکل آن زمانی حادثتر است که نیروهای نظامی یک سرزمین خود مخل در امنیت باشند؛ امری که متاسفانه در تاریخ ایران معاصر سابقه دارد:

«در دوران قاجار روستاییان از سکونت در محل گذر جاده ی اصلی به خصوص معبر عبور قشون، خوداری می کردند. روستاییان واقع در سر راه قشون در فقر به سر می بردند چرا که بدون این که خودشان بخواهند محصولات آن ها به یغما برده می شد و اجازه ی هیچ گونه شکایتی نیز نداشتند. روستاییان در صورت خبردار شدن و آگاهی از نزدیک شدن قشون سعی می کردند تا جایی که بر ایشان امکان دارد، دار و ندار منقول خویش را برداشته و به کوهستان پناه ببرند. همان طور که در این سفرنامه مشاهده می گردد، سربازان مانند اجل بر این افراد وارد شده و آن ها را زیر مشت و لگد و شلاق می گرفتند تا نشانی از دارایی ها از قبیل مرغ ، گوسفند، برنج، گندمو غیره در اختیارشان قرار دهند.»^۱

۱- ریچارد گیبونز، سفرنامه ی ریچارد گیبونز: سرکوب شاهزادگان و خوانین یاغی، ترجمه: امید شریفی، تهران، انتشارات ایران شناسی، ۱۳۹۴، ص ۶۵ - ۶۶

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۶۷۷۴/روایت-سیاح-غربی-قشونی-بخاطر-غذا-هموطنانش-کرد-می-حمله-هموطنانش-غذا-بخاطر-قشونی-غربی-سیاح-روایت>